

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 22Ek/1860/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6124362724
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 01. 2026
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Šablová
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2026:6124362724.3

Uznesenie

Okresný súd Banská Bystrica vo veci exekúcie oprávneného: Železnice Slovenskej republiky so sídlom Klemensova 8, 813 61 Bratislava-Staré Mesto, IČO: 31 364 501, proti povinnému 1/ A. B., nar. XX.XX.XXXX, trvalé bydlisko C. XXXX/XX, XXX XX D. a povinnému 2/ E. B., nar. XX.X.XXXX, trvalé bydlisko C. XXX/X, XXX XX D., o vymoženie pohľadávky vo výške 63,23 Eur s príslušenstvom, vedenej pod sp. zn. 369EX 268/2024 u súdneho exekútora: JUDr. Lucia Adamcová so sídlom Exekútorského úradu v Bratislave, Miletičova 21, o sťažnosti povinného 1/ proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 22Ek/1860/2024 zo dňa zo dňa 14.04.2025, takto

rozhodol:

I. Súd sťažnosť povinnej 1/ proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 22Ek/1860/2024 zo dňa 14.04.2025 z a m i e t a .

II. Súd sťažnosť povinného 2/ proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 22Ek/1860/2024 zo dňa 14.04.2025 ako podanú oneskorene a neoprávnenou osobou z a m i e t a .

III. Oprávnenému nárok na náhradu trov konania o sťažnosti povinných 1/ a 2/ proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 22Ek/1860/2024 zo dňa 14.04.2025 n e p r i z n á v a .

odôvodnenie:

1. Oprávnený sa návrhom na vykonanie exekúcie doručeným súdu dňa 13.8.2024 domáhal od povinného vymoženiu pohľadávky vo výške 63,23 Eur s príslušenstvom, a to na základe platobného rozkazu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 30Up/1939/2023 zo dňa 21.12.2023, vykonateľného v spojení s uznesením zo dňa zo dňa 16.2.2024 (právoplatným 29.3.2024) pre povinného 1/ dňa 16.2.2024 a pre povinného 2/ dňa 23.1.2024. Poverením zo dňa 20.8.2024 Okresný súd Banská Bystrica poveril vykonaním exekúcie súdneho exekútora: JUDr. Lucia Adamcová, ktorý ju vedie pod spisovou značkou 369EX 268/2024.

2. Uznesením sp. zn. 22Ek/1860/2024 zo dňa 14.04.2025 súd návrh povinného 1/ na zastavenie exekúcie zamietol. Predmetné uznesenie súd v osobe vyššieho súdneho úradníka odôvodnil tým, že povinný 1/ návrh na zastavenie exekúcie podal podľa textu aj v mene povinného 2/, avšak nakoľko bol podaný z elektronickej schránky povinného 1/ a podpísaný len elektronickým podpisom povinného 1/, súd vyhodnotil návrh ako podaný výlučne povinným 1/. Exekučné konanie vo veci začalo dňa 13.08.2024 doručením návrhu na vykonanie exekúcie súdu, samotná exekúcia začala doručením poverenia na vykonanie exekúcie exekútorovi dňa 20.08.2024, na základe právoplatného a vykonateľného exekučného titulu. Exekučné konanie ako aj exekúcia sa teda začali dôvodne. Povinný 1/ vo svojom návrhu namieta, že exekučný titul je neprávoplatný a argumentuje nesúhlasom s jednostranným zápočtom faktúry žalobcom v pôvodnom konaní. Súd mal za to, že uvedené tvrdenia mal povinný uplatniť ako obranu v základnom konaní o vydanie platobného rozkazu. Okresný súd Banská Bystrica rozhodol o odmietnutí odporu žalovaného 1/ a žalovaného 2/ voči platobnému rozkazu

Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 30Up/1939/2023 zo dňa 21. 12. 2023 zo dňa 16.2.2024, právoplatným 29.3.2024. Po nahliadnutí do spisu zn. 30Up/1939/2023 možno konštatovať, že exekučný titul je právoplatný a vykonateľný a doposiaľ nebol zrušený, práve naopak, v štádiu doručovania žalovaným (povinným) je upovedomenie upomínacieho súdu o neprihliadnutí na opakovaný odpor žalovaných. Vzhľadom na uvedené možno konštatovať, že povinný 1/ neunesol v danom prípade dôkazné bremeno, nakoľko neuplatnil žiadne tvrdenia, resp. nepredložil žiadne dôkazy, ktoré vznikli v období po vydaní exekučného titulu do momentu podania návrhu na vykonanie exekúcie, ktoré by odôvodňovali zastavenie exekúcie. Ak by sa exekučný súd zaoberal dôkazmi, ktoré vznikli v období pred vznikom exekučného titulu, prekročil by svoju právomoc vymedzenú v citovanom ustanovení § 61k ods. 1 Exekučného poriadku. Návrh povinného 1/ na zastavenie exekúcie nie je relevantný, nakoľko povinný neuviedol žiadny konkrétny právny dôvod, ktorý by bol spôsobilý vyvolať zastavenie exekučného konania. Exekučný súd už nijakým spôsobom nemôže zasahovať do konania, ktoré predchádzalo vzniku exekučného titulu. Konanie o návrhu na zastavenie exekúcie nie je opravným prostriedkom. Povinný 1/ mal možnosť brániť sa po doručení predmetného rozhodnutia podaním riadneho resp. mimoriadneho opravného prostriedku. Povinný 1/ neuviedol žiadne skutočnosti, ktoré by zakladali dôvod pre zastavenie exekúcie v zmysle § 61k ods. 1 Exekučného poriadku a ani mu nebol známy žiadny dôvod uvedený v § 61k ods. 1 Exekučného poriadku, pre ktorý by mala byť exekúcia zastavená. Povinný 1/ taktiež neuviedol žiadne ďalšie skutočnosti, ktoré nastali po vzniku exekučného titulu a ktoré by spôsobili zánik vymáhaného nároku, alebo by bránili jeho vymáhateľnosti, alebo iné dôvody, pre ktoré by mala byť exekúcia neprípustná. Skutočnosťou naďalej zostáva, že exekúcia sa vedie na podklade spôsobilého exekučného titulu, ktorý nebol zrušený. Povinní dobrovoľne nesplnili to, čo im ukladá vykonateľné rozhodnutie, preto oprávnený v súlade so zákonom podal návrh na vykonanie exekúcie. Vychádzajúc z vyššie uvedených skutočností súd dospel k záveru, že v zmysle predloženého návrhu na zastavenie exekúcie nie je naplnený žiadny zo zákonných dôvodov na zastavenie exekúcie podľa § 61k ods. 1 Exekučného poriadku a návrh povinného 1 na zastavenie exekúcie v súlade s § 61l ods. 3 Exekučného poriadku zamietol.

3. Dňa 12.05.2025 bolo tunajšiemu súdu doručené podanie označené ako „vyjadrenie“ z ktorého obsahu podania okrem iného vyplýva, že povinní podávajú sťažnosť voči napadnutému uzneseniu VSÚ (dôvody sťažnosti totožné s dôvodmi uvedenými v sťažnosti zaslanej v listinnej podobe). Uvedené podanie bolo zaslané súdu elektronicky cestou UPVSR, pričom podanie bolo autorizované výlučne povinnou 1/. V uvedenom podaní je zároveň konštatované, že povinná 1/ zastupuje v konaní povinného 2/ na základe udeleného splnomocnenia, avšak toto splnomocnenie súdu doručené nebolo (a to ani dodatočne na výzvu súdu, ktorú výzvu povinná 1/ prevzala na kontaktnej adrese dňa 12.12.2025), pričom podanie označené ako vyjadrenie bolo autorizované výlučne povinnou 1/ nie aj povinným 2/, ktorý by svojím podpisom uvedené skutočnosti potvrdil. Podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu, ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Uvedené podanie preto súd posúdil výlučne ako podanie adresované súdu zo strany povinnej 1/, ktorá uvedené podanie autorizovala.

3. Napadnuté uznesenie prevzala povinná 1/ dňa 23.06.2025 a povinný 2/ dňa 02.05.2025. Proti uvedenému uzneseniu podali povinní sťažnosť (v listinnej podobe doručení súdu dňa 04.07.2025), ktorú odôvodnili tým, že Železnice SR so sídlom Klemensova 8, Bratislava podali žalobu na A. B. a E. B. o vymoženie pohľadávky 62,23 eur, pričom táto pohľadávka neexistuje, čo nepreukázal ani žalobca, ktorý sa domáha úhrady faktúry 2850034127 vo výške 114,90 eur za prenájom, pretože mu neprináleží v uvedenej veci aktívna legitímácia. Žalovaní predložili Okresnému súdu Banská Bystrica v konaní vedenom pod sp. zn. 30Up/1939/2023 uznesenie Okresného súdu Bratislava III sp. zn. 26C/14/2017-133 zo dňa 16.04.2018 a uznesenie KS Bratislava sp. zn. 3Co/317/2018-172 zo dňa 29.09.2012 z ktorých vyplýva, že žalobca Železnice SR nie sú aktívne legitimovaný v spore o prenájme nehnuteľností, z čoho vyplýva, že nemajú právo na prenájom pozemkov, ktoré nie sú v ich vlastníctve. Z uvedeného dôvodu dochádza z ich strany k bezdôvodnému obohateniu, keď požadujú úhrady na základe fiktívnych faktúr. Faktúra č. 2850034127 vo výške 114,90 eur na základe ktorej fakturujú prenájom za obdobie od 01.01.2021 do 31.12.2021 je z uvedeného dôvodu fiktívnou faktúrou. Žalobca si započítal sumu čiastku 51,67 eur k tejto faktúre jednostranným úkonom, započítavaním s čím žalovaní (povinní) nesúhlasili od samého počiatku podania žaloby. Okresný súd Banská Bystrica konštatoval, že povinní neuviedli žiadny právny dôvod, ktorý by bol spôsobilý na odmietnutie žaloby, rovnako ako aj na odmietnutie exekučného konania. Okresný súd Banská Bystrica neakceptuje rozhodnutia Okresného súdu Bratislava

II ako aj Krajského súdu Bratislava ako preukázania nedostatku aktívnej vecnej legitímácie žalobcu, keď potvrdil žalobu voči žalovaným 1/ a 2/, čím porušil právo žalovaných na spravodlivý proces a neumožnil každému bez akejkoľvek diskriminácie reálny prístup k súdu, ale rozhodol tak povediac od stola, pričom neprihliadal na právne dôkazy – rozhodnutia súdov, ktoré tvrdenia žalovaných potvrdili. Okresný súd Banská Bystrica vydal uznesenie zo dňa 16.02.2024, ktoré nedoručil žalovaným riadne na doručovaciu adresu, ktorú žalovaní pri každom jednom odpore uvádzali ako doručovaciu adresu. To, že takéto uznesenie bolo vydané bolo žalovaným oznámené listom zo dňa 12.02.2025 vo forme upovedomenia, ale jeho znenie nebolo žalovaným doručené. Okresný súd Banská Bystrica tvrdí, že uznesenie považuje za doručené, čo však nepreukázal, pretože uvedené uznesenie doručil na adresu, ktorá nebola uvedená ako doručovacia adresa a z uvedenej adresy bola zásielka vrátená ako neprevzatá. Okresný súd Banská Bystrica vo svojom vyjadrení zo dňa 14.04.2025 argumentuje a odvoláva sa na uznesenie zo dňa 16.02.2024, ktoré považuje za doručené a právoplatné, na základe ktorého aj odmieta zastavenie exekučného konania sp. zn. 369EX 268/2024, čo uznesením zo dňa 14.04.2025 potvrdzuje. Žalovaní podávajú voči uzneseniu sťažnosť a žiadajú Okresný súd Banská Bystrica, aby preukázal doručenie uznesenia zo dňa 16.02.2024 žalovaným na doručovaciu adresu, ktorú žalovaní uviedli ako doručovaciu adresu v súvislosti so súdnym konaním vedeným pod sp. zn. 30Up/1939/2023. Nakoľko im uvedené uznesenie nebolo doručené, bolo im znemožnené sa k nemu vyjadriť a podať voči nemu sťažnosť pre dôvody, ktoré z právneho hľadiska vyvracajú tvrdenie Okresného súdu Banská Bystrica, ktorý potvrdil platobný rozkaz a jednostranný zápočet žalobcu s fiktívnou faktúrou č. 2850034127 vo výške 114,90 eur s tvrdením, že bolo žalovaným doručené uznesenie zo dňa 16.02.2024, ktoré považujú za právoplatné. Jeho právoplatnosť bez doručenia žalovaným v 1/ a 2/ rade namietajú, rovnako aj upovedomenie zo dňa 12.02.2025, v ktorom ich súd upovedomuje o neprihliadaní na odpor proti platobnému rozkazu a tvrdia, že uznesenie o odmietnutí odporu bolo žalovaným doručené a je právoplatné, čo odmietajú a žiadajú tvrdenie preukázať. Pri odmietnutí odporu voči platobnému príkazu súd neprihliadol na predložené právne dôkazy ako uznesenie Okresného súdu Bratislava II a Krajského súdu Bratislava, ktoré preukazujú, že žalobca nie je nositeľom hmotno-právneho oprávnenia o ktoré v konaní ide, keď si započítava sumu 51,67 eur do faktúry č. 2850034127 vo výške 114,90 eur a požaduje istinu vo výške 63,23 eur a ostatné náklady spojené s konaním. Povinní žiadajú zo strany súdu ozrejmiť, prečo súd považuje žalobcu za nositeľa hmotného práva, na základe akého právneho úkonu prijal tvrdenie žalobcu, že si sumu 51,67 eur započítal jednostranne do úhrady faktúry, ktorá je z právneho hľadiska fiktívnou faktúrou. Žalovaní žiadajú konanie zastaviť z dôvodu, že Okresný súd ani nepreukázal doručenie uznesenia zo dňa 16.02.2024 na doručovaciu adresu žalovaným, čím porušil ústavné práva žalovaných na spravodlivý proces, pričom neprihliadol na právne dôkazy, ktoré predkladali. Z uvedeného dôvodu podávajú aj sťažnosť voči uzneseniu z dňa 16.02.2024, ktoré súd bez doručenia žalovaným považuje za právoplatné, čo namietajú, pretože bolo rozhodnuté o nich bez ich vyjadrenia a urýchlým vydaním exekučného konania, ktoré je z právneho hľadiska nezákonným rozhodnutím, rovnako ako aj uznesenia zo dňa 16.02.2024, ktoré im nebolo doručené.

4. Predmetnú sťažnosť povinných súd z dôvodu hospodárnosti konania (nenavyšovania trov konania) na vyjadrenie oprávnenému nezasielal. Povinní v podanej sťažnosti argumentujú okolnosťami pred vydaním exekučného titulu a v súvislosti s upomínacím konaním, ku ktorým skutočnostiam sa oprávnený vyjadril v rámci svojho vyjadrenia sa k návrhu povinného 1/ na zastavenie exekučného konania. Navyiac sťažnosť povinného 2/ súd vyhodnotil ako sťažnosť podanú neoprávnenou osobou (nakoľko tento návrh na zastavenie exekúcie nepodal), pričom sťažnosť povinného je navyiac podaná aj po zákonnej lehote.

5. Podľa § 202 ods. 1 druhá veta Exekučného poriadku sudca v exekučnom konaní koná a rozhoduje, ak ide o rozhodnutie, proti ktorému je prípustné odvolanie, a o sťažnostiach proti rozhodnutiam vyššieho súdneho úradníka.

6. Podľa § 202 ods. 2 Exekučného poriadku písomné vyhotovenie uznesenia, ktorým sudca zamietla sťažnosť proti rozhodnutiu vyššieho súdneho úradníka, nemusí obsahovať odôvodnenie, ak sa sudca stotožňuje s dôvodmi uvedenými v napadnutom rozhodnutí.

7. Podľa § 200 Exekučného poriadku na exekučné konanie sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak. Ustanovenia o prostriedkoch procesného útoku, prostriedkoch procesnej obrany, koncentracii a intervencii sa nepoužijú.

8. Podľa § 239 ods. 1, 2 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „CSP“) proti uzneseniu súdu prvej inštancie vydanému súdnym úradníkom, ktoré treba doručiť, je prípustná sťažnosť. Sťažnosť len proti dôvodom uznesenia nie je prípustná.

9. Podľa § 245 CSP v sťažnosti možno uvádzať nové skutočnosti a dôkazy, ak je to so zreteľom na povahu a okolnosti sporu možné a účelné.

10. Podľa § 248 CSP o sťažnosti rozhodne súd prvej inštancie.

11. Podľa § 249 CSP súd prvej inštancie rozhodne o sťažnosti uznesením spravidla bez nariadenia pojednávania.

12. Podľa § 250 ods. 1 CSP ak nie je sťažnosť dôvodná, súd sťažnosť zamietne.

13. S poukazom na vyššie uvedené a v súlade s citovanými zákonnými ustanoveniami súd preskúmal sťažnosťou napadnuté rozhodnutie, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, vec prejednal bez nariadenia pojednávania v súlade s ust. § 249 CSP a dospel k záveru, že napadnuté uznesenie treba považovať za vecne správne a sťažnosť povinného 1/ proti nemu tak logicky za nedôvodnú. Súd má za to, že vyšší súdny úradník rozhodol správne, keď návrh povinného 1/ na zastavenie exekúcie zamietol. Napriek zneniu § 202 ods. 2 Exekučného poriadku s poukazom na nesúhlas a argumentáciu povinného 1/ prezentované v sťažnosti, súd nad rámec dodáva:

14. Exekučným titulom je platobný rozkaz Okresného súdu Banská Bystrica vydaný v upomínacom konaní pod sp. zn. 30Up/1939/2023 zo dňa 21.12.2023. Vo vzťahu k žalovanému 1/ (v danom prípade povinnej 1/) sa stal platobný rozkaz právoplatným a vykonateľným dňa 16.02.2024 a to v spojení s uznesením sp. zn. 30Up/1939/2023 zo dňa 16.02.2024, F.:B.:G.:XXXX:XXXXXXXXXX.X a vo vzťahu k žalovanému 2/ (v danom prípade povinnému 2) právoplatným a vykonateľným dňa 23.01.2024 a to v spojení uznesením sp. zn. 30Up/1939/2023 zo dňa 16.02.2024, F.:B.:G.:XXXX:XXXXXXXXXX.X Platobným rozkazom zo dňa 21. 12. 2023 súd uložil žalovaným 1.) a 2.) (t.j. v danom prípade povinným) povinnosť spoločne a nerozdielne v lehote 15 dní odo dňa doručenia platobného rozkazu zaplatiť žalobcovi istinu 63,23 Eur, úrok z omeškania 5,00 % ročne zo sumy 63,23 Eur od 28.1.2022 do zaplatenia alebo v tej istej lehote podali odpor. Žalovaným bola tiež uložená povinnosť spoločne a nerozdielne v rovnakej lehote zaplatiť žalobcovi náhradu trov konania vo výške 16,50 Eur. Uvedený platobný rozkaz bol žalovanému 2.) doručený listinne dňa 05.01.2023 a žalovanému 1.) bol doručený listinne dňa 31.01.2024. Podkladom pre vydanie exekučného titulu bola faktúra č. 2850034127- vystavená oprávneným z titulu nájomnej zmluvy č. 8505866776/8-2016-NZP za obdobie od 01.01.2021 do 31.12.2021 v sume 114,90 eur, z ktorej oprávnený odpočítal čiastočnú úhradu vo výške 51,67 eur.

15. Uznesením sp. zn. 30Up/1939/2023 zo dňa 16.02.2024 súd v osobe vyššieho súdneho úradníka s poukazom na § 12 ods. 1 písm. c) zákona č. 307/2016 Z. z. o upomínacom konaní a o doplnení niektorých zákonov (ďalej len „ZoUK“) odmietol odpor povinných ako podaný elektronickými prostriedkami inak ako podľa § 11 ods. 2 ZoUK. Uznesenie o odmietnutí odporov bolo žalovanému 1.) a žalovanému 2.) doručené v zmysle § 111 ods. 3 Civilného sporového poriadku dňom vrátenia nedoručenej zásielky súdu t. j. 13.03.2024.

16. Následne súd v osobe zákonného sudcu uznesením zo dňa 29.10.2025 sťažnosť žalovaných 1.) a 2.) proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 30Up/1939/2023 zo dňa 16. 02. 2024 o odmietnutí odporu žalovaného 2/ podaného dňa 11.01.2024, voči platobnému rozkazu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 30Up/1939/2023 zo dňa 21. 12. 2023 a o odmietnutí odporu žalovaného 1) podaného dňa 15.02.2024, voči platobnému rozkazu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 30Up/1939/2023 zo dňa 21. 12. 2023 zamietol ako oneskorene podanú. Pri rozhodovaní o podanej sťažnosti zákonný sudca v sťažnostnom uznesení konštatoval, že má za preukázané, že uznesenie o odmietnutí odporov proti platobnému rozkazu zo dňa 16. 02. 2024 bolo žalovanému 1.) a žalovanému 2.) na základe údajov z elektronickej doručky doručené dňa 13. 03. 2024 v rámci fikcie doručenia (§ 111 ods. 3 CSP), a to žalovanému 2.) dňa 13. 03. 2024 o 5:34:31 hod. a žalovanému 1.) taktiež dňa 13. 03. 2024 o 5:34:31 hod., pričom sťažnosť proti uzneseniu podali obaja žalovaní dňa 30. 06. 2025.

17. Keďže dôvodovom odmietnutia odporu bola skutočnosť uvedená v ust. § 12 ods. 1 písm. c) zákona č. 307/2016 Z.z.o upomínacom konaní (platobný rozkaz podaný elektronickými prostriedkami inak ako podľa § 11 ods. 2), nadobudol platobný rozkaz právoplatnosť a následne vykonateľnosť podľa ust. § 268 písm. a) Civilného sporového poriadku v spojení s ust. § 15 ods. 1 Civilného sporového poriadku márnym uplynutím lehoty na podanie opravného prostriedku – odporu podaného prostredníctvom na to určeného elektronického formulára, ktorý musí byť autorizovaný podľa osobitného predpisu. Právoplatnosť a vykonateľnosť platobného rozkazu sa viaže na právoplatnosť uznesenia o odmietnutí odporu iba v zákonom predpokladaných prípadoch podľa ust. § 267 ods. 2 písm. c) Civilného sporového poriadku t.j. z dôvodu, že odpor bol podaný bez vecného odôvodnenia, čo nie je tento prípad. Na právoplatnosť a vykonateľnosť platobného rozkazu tak nemá v tomto prípade vplyv právoplatnosť uznesenia o odmietnutí odporu. Navyše uznesenie o odmietnutí odporov nadobudlo právoplatnosť, nakoľko sťažnosť žalovaných (povinných) proti nemu bola zamietnutá ako oneskorene podaná. Exekučný súd je síce oprávnený vyhodnocovať právoplatnosť a vykonateľnosť exekučného titulu (platobného rozkazu), avšak nie právoplatnosť uznesenia o odmietnutí odporu. Pri rozhodovaní o tomto prostriedku obrany voči platobnému rozkazu už upomínací súd vyriešil otázku jeho doručovania tým, že sťažnosť voči nemu ako oneskorene podanú zamietol. Záver o oneskorene podanej sťažnosti mohol ustáliť len vyriešením otázky doručovania uznesenia o odmietnutí odporu, nakoľko lehota na podanie sťažnosti proti uzneseniu vydanému vyšším súdnym úradníkom plynie od doručenia jeho rozhodnutia o odmietnutí odporu. Keďže voči platobnému rozkazu nebol podaný žiaden odpor na predpísanom tlačive spôsobilý vyvolať jeho zrušenie, je platobný rozkaz právoplatný a vykonateľný. Len pre úplnosť súd dopĺňa, že samotné doručovanie exekučného titulu – platobného rozkazu právne účinným spôsobom nebolo zo strany povinných v upomínacom konaní spochybňované. Exekučný súd preto pri rozhodovaní o návrhu povinných na zastavenie exekúcie nemôže otázku, či uznesenie o odmietnutí odporu bolo doručené právne účinným spôsobom vyhodnotiť inak ako upomínací súd, nemôže negovať právoplatné uznesenie upomínacieho súdu o odmietnutí odporu a uznesenie o zamietnutí sťažnosti ako oneskorene podanej. Bolo by to v rozpore s princípom právnej istoty, pri ktorom neobstoja protichodné závery a rozhodnutia dvoch súdov (upomínacieho a exekučného), ktoré sú súdmi tej istej inštancie.

18. Súd ďalej s poukazom na sťažnosť povinnej 1/ poukazuje na uznesenie Ústavného súdu SR z 3. mája 2011, č. k. III. ÚS 41/2011-31, kde Ústavný súd SR vyslovil, že exekučný súd skúma exekučný titul pri rozhodovaní o žiadosti exekútora o vydanie poverenia na vykonanie exekúcie (§ 44 Exekučného poriadku), tiež na prípadnú námietku povinného proti exekúcii (§ 50 Exekučného poriadku), ako aj na prípadný návrh povinného na zastavenie exekúcie (§ 58 exekučného poriadku); súčasne platí, že exekučný súd nie je oprávnený preskúmať vecnú správnosť exekučného titulu, teda zaoberať sa správnosťou skutkových a právnych záverov orgánu, ktorý exekučný titul vydal. Exekučný titul sa nadobudnutím jeho právoplatnosti stal pre strany záväzným a založil tzv. prekážku veci rozhodnutej (res iudicata). Návrh povinného na zastavenie exekúcie bol zákonom zavedený ako procesná obrana povinného proti neprípustnej exekúcii, ktorého účelom je zastavenie exekúcie alebo upustenie od vykonania exekúcie z dôvodov taxatívne ustanovených v zákone. Z uvedeného je zrejmé, že návrh povinného na zastavenie exekúcie nie je opravným prostriedkom, ktorým by sa napádalo vydané rozhodnutie, ktoré slúži ako podklad na vykonanie exekúcie. Návrh povinného na zastavenie exekúcie je procesným prostriedkom, ktorým možno vyvolať spor o prípustnosť exekúcie, pretože smeruje proti exekúcii a nie proti exekučnému titulu. Predmetom návrhu povinného na zastavenie exekúcie preto môže byť iba skutočnosť procesného alebo hmotného práva, ktorá nastala po vydaní exekučného titulu. Exekučný súd už nijakým spôsobom nemôže procesne zasahovať do konania, v ktorom bol vydaný exekučný titul, čiže exekučný súd už nemôže zasahovať do konania, ktoré predchádzalo vzniku exekučného titulu. Povinný nemôže v návrhu na zastavenie exekúcie žiadať o vecný prieskum exekučného titulu, pretože exekučný súd naň nemá právomoc, keďže vo vzťahu k rozhodnutiu orgánu v základnom konaní nepôsobí ako opravná inštancia a jeho úlohou je len zabezpečiť nútený výkon rozhodnutia vydaného v základnom konaní, do ktorého obsahu nemôže nijakým spôsobom zasahovať, ani ho inak preskúmať, keďže je ním viazaný. Exekučný titul, ako listina vydaná oprávneným orgánom musí mať predpísanú formu a obsah, musí spĺňať náležitosti, ktoré sú jednak formálnej, alebo materiálnej povahy. Z hľadiska materiálnej vykonateľnosti preto musí každý titul obsahovať presnú individualizáciu oprávneného a povinného, presné vymedzenie práva a jemu zodpovedajúcu povinnosť na plnenie a presne stanovenú lehotu na plnenie. Formálnu vykonateľnosť stanovuje predpis upravujúci konanie, v ktorom bolo rozhodnutie slúžiace ako exekučný titul vydané. Rozsah prieskumnej činnosti exekučného súdu je tak obmedzený na to, či je exekučný titul vydaný orgánom oprávneným na jeho vydanie,

či je exekučný titul materiálne a formálne vykonateľný a či sú oprávnený a povinný hmotno-právne legitimovaní z exekučného titulu. Exekučný súd však nie je príslušný skúmať správnosť exekučného titulu z pohľadu hmotného práva a ani nijakým spôsobom nemôže zasahovať do práva priznaného v exekučnom titule. Exekučný súd je viazaný rozhodnutím vo veci samej, ktoré je vykonávané, a ktoré zakladá oprávnenému právo na splnenie určitej povinnosti voči označenému subjektu a preto exekučnému súdu neprislúcha čokoľvek na tomto rozhodnutí meniť, ani opätovne preverovať.

19. So zreteľom na všetky vyššie uvedené skutočnosti súd konštatuje, že oprávnený disponuje exekučným titulom, ktorý nadobudol vykonateľnosť a ktorým je súd viazaný bez možnosti preskúmania hmotno-právneho nároku a spochybnenia oprávneného vymáhať judikovaný nárok. Nositeľom aktívnej vecnej legitímácie na podanie návrhu na vykonanie exekúcie je totiž primárne osoba oprávnená z exekučného titulu (teda osoba, ktorej z exekučného titulu vyplýva právo na plnenie voči povinnej osobe).

20. So zreteľom na vyššie uvedené skutočnosti súd sťažnosť povinnej 1/ proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 22Ek/1860/2024 zo dňa 14.04.2025 zamietol.

21. Pokiaľ ide o sťažnosť povinného 2/ voči napadnutému uzneseniu, v tejto súvislosti súd uvádza:

22. V zmysle Civilného sporového poriadku je sťažnosť prostriedkom procesnej obrany proti uzneseniu vydanému vyšším súdnym úradníkom, ktoré treba doručiť. Vo vzťahu k sťažnosti súd z úradnej povinnosti skúma v prvom rade to, či sťažnosť bola podaná oprávnenou osobou a či bola podaná v zákonom stanovenej lehote na podanie sťažnosti (t.j. 15 dní od doručenia uznesenia). Nedostatok niektorej z uvedených podmienok je dôvodom pre zamietnutie sťažnosti bez toho, aby sa súd prvej inštancie zaoberal vecnými dôvodmi podanej sťažnosti.

23. Podľa ust. § 240 CSP sťažnosť môže podať ten, v koho neprospech bolo uznesenie vydané.

24. Podľa § 121 ods. 1 až 5 CSP lehota podľa tohto zákona môže byť určená podľa hodín, dní, týždňov, mesiacov a rokov. Do plynutia lehoty určenej podľa dní sa nezapočítava deň, keď nastala skutočnosť určujúca začiatok lehoty. Lehoty určené podľa týždňov, mesiacov alebo rokov sa končia uplynutím toho dňa, ktorý sa svojim označením zhoduje s dňom, keď nastala skutočnosť určujúca začiatok lehoty; ak ho v mesiaci niet, posledným dňom mesiaca. Ak koniec lehoty pripadne na sobotu alebo deň pracovného pokoja, je posledným dňom lehoty najbližší nasledujúci pracovný deň. Lehota je zachovaná, ak sa v posledný deň lehoty urobí úkon na súde alebo sa podanie odovzdá orgánu, ktorý má povinnosť ho doručiť; to platí aj vtedy, ak je podanie urobené elektronickými prostriedkami doručené súdu mimopracovného času.

25. Podľa § 242 CSP sťažnosť sa podáva v lehote 15 dní od doručenia uznesenia na súde, ktorý napadnuté uznesenie vydal.

26. Podľa čl. 4 ods. 1 základných princípov CSP ak sa právne vec nedá prejednať a rozhodnúť na základe výslovného ustanovenia tohto zákona, právna vec sa posúdi podľa ustanovenia tohto alebo iného zákona, ktoré upravuje právnu vec čo do obsahu a účelu najbližšiu posudzovanej právnej veci.

27. Návrh na zastavenie exekúcie iniciovala výlučne povinná 1/. Ako už súd vyššie uviedol, v konaní nebolo preukázané, že by povinná 1/ bola povinným 2/ splnomocnená na jeho zastupovanie v konaní, a teda že by návrh na zastavenie exekúcie a sťažnosť podala aj v menej povinného 2/. Povinná 1/ na výzvu súdu splnomocnenie udelené povinným 2/ nepredložila a rovnako súdny exekútor na výzvu súdu oznámil, že do exekútorského spisu nebolo doručené splnomocnenie udelené povinným 2/ splnomocňujúce povinnú 1/ na zastupovanie v predmetnom exekučnom konaní. Ďalej súd konštatuje, že hcoci z exekučného titulu vyplýva, že v prípade povinných ide o tzv. solidárny záväzok, kedy plnením jedného z dlžníkov zaniká povinnosť druhého, netvorí povinní nerozlučne spoločnosť, kedy by úkon jedného subjektu automaticky pôsobil voči druhému. Solidárny záväzok sa týka len spôsobu uspokojenia veriteľa. Keďže v zmysle ust. § 240 Civilného sporového poriadku môže podať sťažnosť ten, v koho neprospech bolo uznesenie vydané, je aktívne legitimovanou osobou na podanie sťažnosti výlučne povinná 1/, v ktorej neprospech bolo uznesenie o zamietnutí návrhu na zastavenie exekúcie vydané. Keďže povinný 2/ návrh na zastavenie exekúcie nepodal, nedovoľoval sa zastavenia exekúcie,

je logické, že mu neprislúcha ani oprávnenie podať sťažnosť voči rozhodnutiu, ktorým súd návrh povinnej 1/ na zastavenie exekúcie zamietol.

28. Naviac súd udáva, že lehota na podanie sťažnosti je 15 dní od doručenia napadnutého uznesenia (§ 242 CSP). Súd v napadnutom rozhodnutí poučil povinných o možnosti podať sťažnosť ako aj o lehote na jej podanie. Sťažnosťou napadnuté uznesenie zo dňa 14.04.2025 bolo povinnému 2/ doručené dňa 02.05.2025 (uvedená skutočnosť vyplýva z doručky nachádzajúcej sa v súdnom spise), čo znamená, že od nasledujúceho dňa začala povinnému 2/ plynúť pätnásťdňová lehota na podanie sťažnosti a posledným dňom na podanie sťažnosti bol deň 19.05.2025. Z exekučného spisu vypláva, že povinní podali sťažnosť jedným podaním odoslaným na poštovú prepravu dňa 02.07.2025, doručeným súdu dňa 04.07.2025, teda na strane povinného 2/ po uplynutí zákonnej lehoty na podanie sťažnosti. Sudca konštatuje, že včasnosť podania sťažnosti je ďalšou zákonnou podmienkou jej prípustnosti, pretože márnym uplynutím lehoty na podanie sťažnosti nadobúda uznesenie právoplatnosť. Lehota na podanie sťažnosti je zákonnou procesnou lehotou, ktorej uplynutím dochádza k procesnej preklúzii pôvodného procesného práva, uplatniť sťažnosť. Sťažnosť podaná po uplynutí zákonnej lehoty je preto neprípustná a je dôvodom na zamietnutie sťažnosti ako oneskorene podanej .

29. So zreteľom na vyššie uvedené súd sťažnosť povinného 2/ proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn 22Ek/1860/2024 zo daň 14.04.2025 ako sťažnosť podanú neoprávnenou osobou, naviac podanú oneskorene zamietol.

30. Na záver súd poznamená, že rozhodnutie súdu ako orgánu verejnej moci nemusí byť totožné s očakávaniami a predstavami účastníka konania, ale z hľadiska odôvodnenia musí spĺňať parametre zákonného rozhodnutia. Naviac podľa už konštantnej judikatúry tak národných, ako aj nadnárodných súdov súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkmi konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných účastníkmi konania. Odôvodnenie rozhodnutia tak nemusí dať odpoveď na každú jednu poznámku, či pripomienku účastníka konania, ktorý ju nastolil. Je však nevyhnutné, aby bolo reagované na podstatné a relevantné argumenty účastníkov konania (porovnaj napríklad rozhodnutia ÚS SR sp. zn. II.ÚS 251/04, III.ÚS 209/04, II.ÚS 200/09 a podobne). Skutočnosť, že súd nerozhodol podľa predstáv a očakávaní sťažovateľa, nemožno považovať za porušenie či nerešpektovanie jeho práv.

31. Podľa § 255 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

32. Podľa § 199d ods. 1 Exekučného poriadku oprávnený má voči povinnému nárok na náhradu účelne vynaložených trov, ktoré v exekučnom konaní platil, v rozsahu, v akom ich súd uviedol v poverení na vykonanie exekúcie alebo dodatku k povereniu na vykonanie exekúcie, ak ide o výdavky na zastupovanie v exekučnom konaní v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie.

33. Podľa § 199e prvá veta Exekučného poriadku ak je zástupcom oprávneného alebo povinného advokát, odmena za právne zastúpenie sa nahrádza podľa ustanovení o tarifnej odmene.

34. O trovách sťažnostného konania súd prvej inštancie rozhodoval s poukazom na ust. § 255 ods. 1 CSP v spojení s ust. § 199d ods. 1 Exekučného poriadku. Pretože súd prvej inštancie sťažnosť povinných zamietol, nárok na náhradu trov sťažnostného konania by súd priznal oprávnenému, ako úspešnému účastníkovi. Tomuto však žiadne trovy konania v súvislosti s podanými sťažnosťami povinných nevznikli, nakoľko tento o podaných sťažnostiach nemal vedomosť (uvedené sťažnosti mu na vyjadrenie zaslané neboli), preto súd rozhodol, že oprávnenému nárok na náhradu trov sťažnostného konania nepriznáva.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je odvolanie prípustné (§ 355 ods. 2 CSP).

Dovolanie ani dovolanie generálneho prokurátora proti tomuto uzneseniu nie je prípustné (§ 202 ods. 4 Exekučného poriadku).